

“L’Escola Pia Sant Antoni era la nostra escola del barri”

Dij, 7/05/2015 per Catalunya Religió

(*Escola Pia*) **Pi i Margall** i **Estanislau Figueras**, presidents de la Primera República; **Rius i Taulet**, alcalde de Barcelona; **Milà i Fontanals, Àngel Guimerà, Josep M. Folch i Torres, Terenci Moix** o **Josep M. Benet i Jornet**, escriptors; **Puig i Cadafalch**, arquitecte i president de la Mancomunitat; **Josep Trueta**, cirurgià, el bisbe de Barcelona **Salvador Casañas**; el president del FC Barcelona, **Josep Sunyol**, o noms de persones més properes a nosaltres com **Joan Manuel Serrat, Andreu Mas-Colell, Lluís Armet, Ramon Pellicer** o **Francesc Mauri**. Són alguns dels antics alumnes de l’Escola Pia Sant Antoni de Barcelona on durant 200 anys s’han format moltes generacions de barcelonins. Però la llista és molt més llarga, i malauradament molt més anònima, però representa l’autèntica raó de ser de l’Escola Pia, que vol ser una escola per a tothom. Aquest fet s’ha posat de manifest aquest dimecres al Saló de Cent de l’Ajuntament de Barcelona en la primera de les cinc conferències que commemoraran l’efemèride.

“No és habitual comptar amb projectes de tan llarg recorregut com aquest”, ha afirmat el regidor d’Educació i Universitats, **Gerard Ardanuy**, a l’inici de l’acte. “Ahir el plenari de l’ajuntament per unanimitat va atorgar la medalla d’Or al Mèrit Cívic a l’Escola Pia de Catalunya”, ha recordat i ha afegit que “avui és doncs un bon dia per posar de manifest el camí que han fet junts l’Escola Pia de Sant Antoni i la ciutat de Barcelona”.

Jordi Agustí, antic alumne de l’escola i periodista, ha explicat el cicle de conferències que se celebraran durant aquests propers mesos, on s’analitzaran cinc etapes que inclouen “els inicis i les gestions que van permetre l’inici de l’escola; les innovacions pedagògiques; la Setmana Tràgica, que va marcar el futur de la ciutat i l’escola; el bàsquet a Catalunya i, finalment, el papers de l’escola en el Primer Congrés de Cultura Catalana de 1964”. De tots aquests aspectes lligats a l’Escola Pia Sant Antoni sortirà un llibre commemoratiu.

Lluís Ferran Requejo, antic alumne de l’Escola Pia de Sant Antoni i catedràtic de Ciència Política de la UPF, ha ofert als assistents el seu record personal del seu pas per l’escola on va estudiar dels quatre als setze anys: “Recordo l’aire, l’ambient; es percebia que era una escola amb vocació educativa per a les classes populars, no era una escola per a rics”, ha explicat i ha afirmat que “era la nostra escola del barri”, ha afirmat. Requejo va estudiar a Sant Antoni en plena dictadura, “en una Espanya en blanc i negre, trista...”, però a partir dels anys 60 es van anar introduint canvis socials “i l’escola també s’hi va adaptar i es va modernitzar, es van dissoldre certs rigorismes”.

Requejo també ha tingut un record especial per certs escolapis de l’època: “hi havia l’escolapi Feliu, de Terrassa, que va fer moltes obres físiques a l’escola,

‘mossèn vidrieras’ li dèiem”, ha confessat. Aquest escolapi “va introduir els cursos de català en una època difícil”. També recorda una parvulista, “Brígida es deia, a qui Serrat li va dedicar una cançó”. Requejo ha volgut manifestar així que molts dels professors de l’escola “van configurar i orientar la seva vida”, com l’**Octavi Fullat** o en **Joan Sala**, precursor de l’esport a l’escola “que va transformar els esports i els entenia com un element de benestar a la vida”. Requejo ha clos el seu testimoni esperonant a seguir “educant pel record, pels records que els alumnes actuals tindran quan d’aquí a vint o trenta anys rememorin la seva història”.

Jordi Roca, doctor en Història i professor universitari, ha realitzat la conferència L’Escola Pia a la Barcelona liberal i revolucionària (1815-1856), destacant el context social i polític de l’època i fent una cronologia exhaustiva d’alguns moments crucials: “La primavera de 1815 l’escolapi Antoni Ros va inaugurar l’escola, a l’antic convent dels antonians, davant de l’edifici de la bolla”, ha explicat, era l’època de la Barcelona afrancesada. Durant el Trienni Liberal on molts ordes religiosos van ser suprimits, els escolapis no. Per què?, ha preguntat Roca, “pel gran prestigi del pare Ros per dialogar amb els liberals”. També l’escola es va salvar de patir l’assalt del poble durant les bullangues dels anys 30, “perquè era l’escola dels seus fills”, ha afirmat Roca. Aquests apunts històrics posen de manifest que l’Escola Pia Sant Antoni ha anat adaptant-se als canvis socials i culturals durant 200 anys: “l’escola va ser permeable a les necessitats socials que es demanaven”.

Canvis i modificacions tan estructurals com metodològiques que “formen part de l’estil metodològic de l’Escola Pia i que li ha permès esdevenir transformadora social al llarg de dos segles”, ha recordat **Eduard Pini**, provincial de l’Escola Pia de Catalunya. “I no només per formar professionals capacitats, sinó sobretot per formar homes i dones amb consciència social, oberts i solidaris”, ha puntualitzat.

Miquel Garcia, director general de Centres Concertats i Centres Privats i antic director de l’Escola Pia Sant Antoni ha agrait a l’Ajuntament la concessió de la Medalla d’Or “perquè l’Escola Pia se la mereix, no tan sols pels anys, sinó per la tasca significativa que ha fet a la ciutat”. Gerard Ardanuy ha clos l’acte demanant a la Institució Educativa “seguir treballant amb el rigor educatiu i espiritualitat humana, ajudant a dibuixar el camí conjunt entre escola i ciutat per cristal·litzar l’excel·lència educativa que millora el teixit social de ciutat i de barris”.